

Fővárosi Ítéltábla

Az ügy száma: 14.Gf.40.313/2023/5.

A felperes:

Szűcs Erzsébet

4028 Debrecen, Nyíl utca 10.

A felperes képviselője:

Dr. Ulics Erika ügyvéd

cím2

Az alperes:

alperes1 Zártkörűen Működő Részvénytársaság „végelszámolás alatt”

cím3

Az alperes képviselője:

Dr. Buzás Tamás kamarai jogtanácsos

cím3

A per tárgya: kártérítés

Az elsőfokú bíróság: Fővárosi Törvényszék

A fellebbezéssel támadott határozat száma: 37.P.21.534/2022/33.

A fellebbezést benyújtó fél: felperes

Ítélet

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, fellebbezett rendelkezését helybenhagyja.

A le nem rótt 44.000 (negyvennégyezer) forint fellebbezési illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás

I.

[1] A felperes módosított keresetében 748.759.875 forint és járulékai, másodlagosan 272.535.875 forint és járulékai megfizetésére kérte kötelezni az alperest kártérítés címén.

II.

[2] Az alperes ellenkérelme a kereset elutasítására és a felperes perköltségben történő marasztalására irányult. Perköltsége körében a jogtanácsosi munkadíjat 5.370.000 forintban számította fel a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet (a továbbiakban: IM rendelet) 4. §-a folytán alkalmazandó 3. §-a értelmében.

III.

[3] Az elsőfokú bíróság ítéletében a keresetet elutasította és kötelezte a felperest, hogy fizessen meg az alperesnek 750.000 forint perköltséget. Megállapította továbbá, hogy a le nem rótt 1.500.000 forint illetéket az állam viseli.

[4] Határozata indoklásában – az általa megállapított tényállás, az arra vonatkozó bizonyítékok és alkalmazott jogszabályok, valamint jogi okfejtése ismertetését követően – a perköltség tekintetében rögzítette, hogy döntése a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 82. §-án és 83. § (1) bekezdésén alapul, továbbá, hogy a pertárgy értékére alapítottan az alperesi jogi képviselő munkadíját az IM rendelet 3. § (2) bekezdés a), b) és c) pontja, valamint (6) bekezdése alapján határozta meg 9.687.598 forint helyett 750.000 forintban. A munkadíj mérséklése körében kifejtette, hogy az IM rendelet alapján számított díj nem állt arányban a ténylegesen elvégzett tevékenységgel, a mérsékelt összeget a jogi képviselő által előterjesztett okiratok számára és terjedelmére, továbbá a tárgyalások számára és időtartamára figyelemmel állapította meg.

IV.

[5] Az elsőfokú bíróság ítélete ellen – kizárólag a perköltség viselésére vonatkozó rendelkezés vonatkozásában – a felperes terjesztett elő fellebbezést annak részbeni megváltoztatása és az alperes részére megállapított perköltség összegének leszállítása iránt. Az elsőfokú bíróság által meghatározott munkadíj összegét 200.000 forintra kérte leszállítani arra figyelemmel, hogy a mérséklés ellenére az továbbra is eltúlzott. Az alperesi jogi képviselő által előterjesztett beadványokra, illetve a két tárgyalási napra figyelemmel méltánytalannak tartotta az elsőfokú ítéletben megállapított munkadíjat. Utalt arra, hogy költségmentesség kedvezménye illette meg a perben, életkörülményei nem változtak, az elsőfokú bíróság által meghatározott munkadíj megfizetésére nem képes.

V.

[6] Az alperes fellebbezési ellenkérelme az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyására irányult annak helyes indokai folytán. Előadta, hogy sem a Pp., sem az IM rendelet nem teszi lehetővé a perköltség méltányossági szempontok alapján történő mérséklését. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság megalapozottan állapította meg a munkadíjat, további mérséklésre nincs lehetőség.

VI.

[7] Az elsőfokú bíróság ítéletének jogerőre emelkedett a keresetet elutasító rendelkezése, így azt az ítéltábla a Pp. 358. § (5) bekezdése alapján nem érintette.

VII.

[8] A fellebbezés nem alapos.

VIII.

[9] Az elsőfokú bíróság által megállapított perköltség vonatkozásában előterjesztett fellebbezés kapcsán azt kellett vizsgálni, hogy az alperes perköltségigényét mire alapította, a perköltséget mennyiben számította fel és az arányos-e a jogi képviselő által kifejtett képviseleti tevékenységgel.

[10] Ebben a körben az ítéltábla maradéktalanul egyetértett az elsőfokú bíróság döntésével és annak jogi indokaival, ezért a Pp. 386. § (4) bekezdése alapján utal az elsőfokú ítélet helyes indokaira; csak a fellebbezésben foglaltakra tekintettel emeli ki az alábbiakat.

[11] A Pp. 81. § (1) bekezdése szerint a fél a perköltsége megtérítését annak felszámításával kérheti. Az IM rendelet 4. § (1) bekezdése folytán alkalmazandó 3. § (1)

bekezdése akként rendelkezik, hogy a fél a 2. § (1) bekezdés a) pontjától eltérően a munkadíj összegét a (2)–(6) bekezdésben foglaltak figyelembevételével is felszámíthatja. A 3. § (2) bekezdése értelmében a munkadíj összege a) 10 millió forintot meg nem haladó pertárgyérték esetén a pertárgyérték 5%-a, de legalább 10 000 Ft, b) 10 millió Ft feletti, de 100 millió forintot meg nem haladó pertárgyérték esetén az a) pontban meghatározott munkadíj és a 10 millió Ft feletti összeg 3%-a, de legalább 100 000 Ft, c) 100 millió forintot meghaladó pertárgyérték esetén a b) pontban meghatározott munkadíj és a 100 millió Ft feletti összeg 1%-a, de legalább 1 millió Ft.

[12] A felterjesztett iratokból megállapítható volt, hogy az alperes 5.370.000 forintban számította fel a perben felmerült jogtanácsosi munkadíj összegét. Az alperes által támasztott perköltségigény jóval elmaradt az IM rendelet 3. §-a értelmében – még a leszállított kereset alapján – számított munkadíj összegétől is (amely meghaladja a 9.500.000 forintot). A perben több keresetváltoztatásra került sor, a felperes terjedelmes iratanyagot csatolt az érvényesített igényének bizonyítása érdekében. Az alperes ellenkérelme és 19. sorszám alatti viszontválasza szintén terjedelmes mellékletet tartalmazott; a perben az alperes további két beadványt terjesztett elő és két tárgyalási határnapon vett részt.

[13] A munkadíj meghatározásakor a jogvita bonyolultságára, a képviseleti tevékenység terjedelmére, a beadványok számára és időigényére, továbbá nem utolsósorban az eljárás időtartamára, a pertárgy értékére, valamint a hasonló ügyekben megállapított ügyvédi munkadíjak mértékére kellett figyelemmel lenni. Ennek okán nem látott indokot az ítéltábla arra, hogy az elsőfokú bíróság által a felszámítottakhoz képest mintegy 14%-ra mérsékelt munkadíjat tovább mérsékelje, annak mértéke arányban áll a jogi képviselő által végzett jogtanácsosi tevékenységgel, eltúlzottnak pedig semmiképpen sem volt tekinthető.

IX.

[14] Mindezekre tekintettel a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érintette, fellebbezett rendelkezését helybenhagyta a Pp. 383. § (2) bekezdése alapján.

[15] A fellebbezés nem vezetett eredményre, ezért a felperes viseli a másodfokú eljárásban felmerült költségeit; az alperes perköltséget a Pp. 81. § (1) bekezdése szerint nem számított fel, így arról az ítéltáblának határoznia nem kellett. A személyes költségmentesség folytán le nem rótt illetékről a Pp. 102. § (6) bekezdése alapján rendelkezett.

Budapest, 2024. március 12.

Dr. Sándor Ottó s.k.
a tanács elnöke

Fővárosi Ítéltábla
14.Gf.40.313/2023/5

5

Dr.	Vasady	Loránt	Zsolt	s.k.
	Dr. Balsai Csaba Zoltán s.k.			
		előadó	bíró	
bíró				